

ПОШТОВАНИ ЂАЦИ,

ЗА ОВУ НЕДЕЉУ ТРЕБА ДА СЕ УПОЗНАТЕ СА КОМПОЗИТОРИМА БАРОКА У УЏБЕНИКУ НА СТРАНИ 77.-84 .

Вокално-инструментална музика барока

Упоредо с опером у доба барока негују се и друга вокално-инструментална дела која су јој врло слична, али немају сценску поставку, тј. изводе се концертно. Претенио су писана на текстове духовног карактера, али постоје и облици који су настали на световне текстове. Без обзира на тематику, композиције имају свечани карактер. Вокалне и инструменталне деснице самостално се развијају. Оне су тумачи драмске радње. Контрасти инструменталних и великих хорских одсека имају значајну улогу у драматургији дела.

Међу најзначајније вокално-инструменталне облике барока спадају ораторијум и кантата.

Ораторијум је вокално-инструментални облик, који је углавном писан на текст религијског карактера. Састоји се од низа нумера које су могле бити солистичке, дуети писани за два или више гласова, уз смењивање солисте и хора с оркестарском пратњом.

Кантата је вокално-инструментални облик у више нумера. Њено име потиче од италијанске речи *cantare* (кантира), што значи певање. Писана је на текстове духовног или световног карактера. Највећи успон кантата је доживела у стваралаштву Јохана Себастијана Баха, који је написао око 300 таквих дела, од којих је 200 сачувано.

Инструментална музика барока

Развој инструменталне музике који је почео у ренесанси, наставак је у епохи барока, у којој су се јавили нови облици. Иако се инструментална музика осамосталила током 17. века, и даље је било приметно њено преплитање с облицима вокалне музике. Композиције настале у то доба показују најјединичне карактеристике. Засноване су на полифонiji и хомофонiji, и све је израженији виртуозитет. Дела карактерише моторичност ритмичког и мелодијског пулса.

Инструменталне композиције нису писане стриктно за један инструмент. У доба барока често су се користиле транскрипције дела, тако да су једну композицију свирали различити инструменти. Виолина добија значајнију улогу као виртуозни инструмент у доба барока.

Међу најзначајније инструменталне облике барока спадају свита и концерто гросо.

Свита (француски – *suites* или *suittes*) је инструментална композиција састављена од игара различитог порекла или карактера. Игре које се појављују у свити су: алеманда (немачка игра), сарабанда (шпанска игра), куранта (француска игра), павана, салтарелло и гавајара (италијанске игре) и жига (енглеска игра). Барокне свите писане су за соло инструмент или за ансамбле.

У бароку се појављују две врсте концерта: солистички и оркестарски, тзв. концерто гросо (итал. *concerto grosso*). Солоистички концерт је концерт за солисту уз пратњу оркестра, док је концерто гросо концерт за више солиста (групу солиста) и оркестар.

Виола да гамба је претеча данашњег виолиночела

Музичко онлајн

У доба барока игре су биле веома популарне. Погледај како је изгледала гардероба и како се плесало у доба барока. Искористи за то, као кључне речи, *English Baroque Festival Part VIII*.

Најзначајнији представници епохе барока

БИОГРАФИЈА

Антонио Вивалди (1678–1741) чувени је барокни композитор и виолиниста. Композовао је велики број инструменталних дела. Написао је око 220 концерата за виолину и сматра се творцем виолинског концерта. Они имају три става, чији је распоред брзи–лагани–брзи. Осим компоновањем, Вивалди се бавио и педагогијом, а водио је у то време чувени девојачки хор у Венецији. Одлично је познавао позориште, чији је директор неко време и био.

Упознајте композиторе кроз њихова дела

e-pošta: BOJANS@STARINA.RS